

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań, 10.08.2022 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pana **mgr KAMILI MRÓZ**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki
wszczętym przez Radę Dyscypliny Artystycznej
Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

Podstawowe dane o dotychczasowych osiągnięciach doktoranki

Doktorantka dyplom magisterski obroniła w 2013 roku w specjalności projektowanie szkła w ASP we Wrocławiu.

W latach 2014-2016 prowadziła własną działalność gospodarczą – Pracownia szkła 550 stopni STUDIO.

W latach 2016-2019 – Total Universal Łukasz Mroczkowski – pracownik działu projektowania i produkcji szkła specjalistycznego. Firma pod marką ONOFF prowadziła działalność projektową i produkcyjną neonów reklamowych i artystycznych oraz wytwarzała specjalistyczne szkło na indywidualne zamówienia.

2019 – obecnie – Neon Irsa S.C. Michał, Miłosz Łankiewicz – pracownik działu projektowania i produkcji neonowych lamp wyładowczych.

2021 – obecnie – Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta – laborant – pracownik inżynierski biorący czynny udział w procesie kształcenia studentów w zakresie pracy ze szkłem w płomieniu palnika gazowego.

Pani mgr Kamila Mróz miała 1 wystawę indywidualną w 2022 roku w Galerii Stara Łażnia w Zawierciu oraz udział w 21 wystawach zbiorowych na świecie – USA, Niemcy, Holandia, Finlandia, Czechy, Dania, Ukraina, Bułgaria, Norwegia. Posiada zrealizowane projekty oraz bierze czynny udział w sympozjach i konferencjach. W dorobku ma także publikacje – artykuły dotyczące swojej twórczości oraz nagrody w konkursach:

Międzynarodowych:

1. III Nagroda Zwieseler Kölb 2013 European Prize for emerging Glass Artist.

Krajowych:

1. Wyróżnienie w konkursie „Młodzi w Łodzi – mam pomysł na biznes” organizator – Urząd Miasta Łodzi, 2014;
2. Nagroda Marszałka Województwa Śląskiego w ogólnopolskim konkursie: „Najlepsze dyplomy projektowe Akademii Sztuk Pięknych 2013”. Konkurs organizowany przez galerię „Rondo sztuki” i Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, objęty patronatem honorowym Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego spisu bogatej działalności w szeroko rozumianej sztuce wizualnej oraz twórczości projektowo-technicznej Pani mgr Kamila Mróz, posiada spore już naprawdę osiągnięcia.

Rozprawa doktorska Pani mgr Kamili Mróz zatytułowana: „Interaktywne światło – wykorzystanie wyładowań plazmowych w gazach szlachetnych jako medium sztuki użytkowej” jest bardzo dobra, a cała praca artystyczna – doktorska składa się z wielu prac wykonanych dla firm, na zlecenie stowarzyszeń czy grup artystycznych.

Te wszystkie prace łączy wnikliwa analiza ale i asocjacja badawcza doktorantki dotycząca studiów nad formą współczesnego przekazu wizualnego. Przekazu zamkniętego w neonie oraz ujętego w wielowarstwowej materii zależności – sterowników i układów elektronicznych w strukturze kultury wizualnej – estetycznej – gdy neon obecnie powraca z całą mocą, a doktorantka tworząc ten bogaty zbiór

plastycznych zapisów powołuje intrygujący świat doznań dla wyobraźni widza. Proponuje mu różne transformacje obiektów sztuki z obszaru „Plasma Art'u” dostarczając emocji czy pejzaży wewnętrznych, aby w tle bardziej czy mniej – pełnych lub pustych przestrzeni mógł on wchodzić z nimi w intymną relację doznań – tytułowego „medium sztuki”.

Tego całego misterium nastrojów, bardziej czy mniej delikatnych różnych elementów powstałych w wyniku wyładowań plazmowych w gazach szlachetnych. Tych wszystkich prac – obiektów bardzo skomplikowanych i zaawansowanych artystycznie oraz technologicznie. Artystki – praktyka ze zgłębianym ciągle warsztatem palników gazowych, tworzącym kreacje – poświęcone idei dotykania światła. Tych świetlnych reakcji – wyładowań plazmowych na powierzchni styku dwóch światów – granic z pogranicza magii czy transcendencji. Jak w tej pierwszej z serii prac Autorki z 2017 roku pt: „Chrystus narodów”, gdzie szklana korona cierniowa na tle konturu granic Polski znakomicie oddaje w zamyśle Artystki sytuację socjo – polityczną naszego kraju.

Inna praca to rzeźba plazmowa – obiekt – pt. „Dobra robota – jakim kosztem” również z 2017 roku przedstawiająca wieniec laurowy, także bardzo dobrze przenosi powyższe treści dotyczące kondycji i natury człowieka.

Wieniec ten wypełniony mieszanką neonu, azotu i ksenonu tworzy wstęgi światła w gamie od jasnego fioletu do intensywnej zieleni dając w sumie niesamowity efekt jakby symbolicznego stanu tytułowego laurowego wieńca.

Tego szczególnego stanu poczucia siły czy – choćby szczególnego zadowolenia

wynikającego z efektu działania – co na zewnątrz jednak często przybiera cechy marności, pychy czy narcyzmu. Takich treści – gdzie znowu – w szczególnym – środowisku – tylko elektroda – przepust szklano-metalowy – szczeliny w zakresie próżni wysokiej składający się z drutu wolframowego oraz szkła przejściowego barokrzemowego – uranowego może dokonać się tak niesamowita transformacja – technologii w sztukę. Sztukę o treściach głęboko humanistycznych i odwołującą się do odwiecznej chęci człowieka ogarnięcia tajemnicy – misterium ognia. Gorącej plazmy, która przenosi zadumę w scenerię żywiołu, wizję artystki wchodzącej z nim w aspekt współczesny. Ja czytam to jako Jej głęboką troskę i niepokój o stan planety i jakże często nieodpowiedzialnych poczynań człowieka. Utożsamiam się z doktorantką w jej niemym, skromnym, ale jakże ważnym głosie o godności, pięknie i przyszłości. A więc ta sztuka jest odwołaniem do archetypu miejsca. Do sprzężenia zwrotnego – gdzie prace – obiekty – rzeźby istnieją fizycznie i często użytkowo ale też istnieją w warstwie intuicyjnej czy nawet abstrakcyjnej.

W wielu pracach doktorantki, w warstwach gazowych dokonuje się przemiana pojęć artystycznych, co pogłębia materię przekazu ale i też potrafi Ona eliminować to co zbędne.

Potrafi Ona również operować środkami na ogół prostymi, ale też i przez to precyzyjniej komunikuje nas ze wszechświatem. Te zagadnienia świata fizycznego, fenomenu światła, cząstek pobudzanych do życia energia elektryczną, technologicznymi możliwościami tego doktoratu wdrożeniowego i jego efektami są dla mnie wartościami, które wnoszą swój wkład w rozwój dyscypliny. Wkład właśnie

na bazie – uniwersalnego – praktycznego – wizualnego przekazu dającego nam przeżycia zagęszczające się w naszej wyobraźni. A autorce pozwalają w Jej szklanych obiektach zamknąć nie tylko gazy szlachetne, ale i te wszystkie powyższe treści, odczucia i emocje, o których pisałem powyżej.

Jestem pełen uznania dla Jej poszukiwań warsztatowych, dla schematów – kolejnych – systemów – próżniowo – pompowych – procesów produkcyjnych – zleceń – dających w efekcie ten kolejny produkt – bardziej czy mniej w najlepszym znaczeniu tego słowa artystyczny – czy użytkowy.

Konkluzja

Uważam, że ta poszukująca i wnikliwie patrząca na świat doktorantka również w pracy naukowo-badawczej – projektowej – warsztatowej – nawet reklamowej oraz teoretycznej umie patrzeć, bo to co robi składa się na bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę myślenia i siły Jej wyborów. Cały ten dorobek Pani mgr Kamili Mróz jest już naprawdę spory i dobrze rokuje na przyszłość. Do tego dodać należy udane poszukiwania z obszaru „technologii” - zapisu - kreacji oraz osiągnięcie przekazu, które uwspółcześniają tradycyjne techniki w relacji do zagadnienia unikatowości dzieła.

Dlatego, z całym przekonaniem stwierdzam że Pani mgr Kamila Mróz zasługuje na przyznanie Jej stopnia doktora.

Z poważaniem